

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 10. Concilium Aquilejense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. corum sacrorum erant constituti, qui
 A. C. 381. exemptionibus personalibus Clericorum

gaudebant. Hac super re celebratum
 L. 26. C. Theodosii legem habemus, datam ultimum
 Theod. de E. Martii, anno 381. ad Orientis Comitum
 pisc. & ibi. directam; atque inde conjecturæ locus
 Gothof. est, loca sacra, de quibus mentio fit, illa
 esse, quæ Jerosolymæ, & in reliqua Pala-
 estina visuntur.

§. X.

Concilium Aquilejense.

Sup. XVII. Concilio Constantinopolitano proximo
 §. 4. mum fuit Concilium Aquilejense,
 jussu Gratiani Imperatoris ab initio anni
 379. indictum. Haud plures triginta

duobus, vel tribus Episcopis, plerisque
 Italici in isto Concilio numeramus; alie
 vero Provinciæ, excepta Hispania, Lega-
 tos miserunt, ita ut totius Occidentis
 congregationem non immerito dixeris.

Gesta Conc. Orientis quoque Episcopis venire libe-
 n. 7. ap. Amb. rum erat, si id expedire credidissent.
 ibid. n. 54. 55. S. Valerianus Aquilejensis primo sedit
 Etc. loco, forte quod ætati honor habe-
 retur, & domum suam agendis conver-
 tibus commodaret; at S. Ambrosius ut

Metropolitanus Vicariatus Italiæ, cujus
 Mediolanum caput erat, totum Episco-
 porum cœtum dirigebat. Circa ejusdem
 Sup. XVII. Concilii tempus opus de Spiritu S. ante
 §. 44. annos tres ab Imperatore Gratiano peri-
 tum,

tum, absolvit. Initio enim hujus operis Sæculum IV.
 mentionem facit de morte Athanarici A. C. 381.
 Regis Gothorum, qui 25. Januarii, anno Procl. n. 17. 18
 381. obiit, atque Episcopus Romæ, Ale-
 xandriæ, & Constantinopolis nominat
 Damasum, Petrum, & Gregorium; un-
 de dispicitur, S. Ambrosio necdum Petri
 mortem, nec Gregorii abdicationem fuisse
 cognitam. Hoc opus in tres libros
 divisit, atque contra Arianos, & Mace-
 donianos probat; Spiritum S. esse Deum,
 Patri, & Filio æqualem, & ejusdem sub-
 stantiæ; ipsum per Prophetas locutum;
 omnia denique reliqua stabiliuntur, quæ
 alii Doctores Catholici demonstraverant,
 quales sunt Didymus, S. Athanasius,
 S. Basilius, S. Gregorius Nazianzenus, &
 S. Gregorius Nyssenus, quorum conce-
 ptus, & argumenta prudenti judicio ap-
 plicat, ut ea Ecclesiæ Occidentis inno-
 tescerent. A S. Ambrosio secundus in
 hoc Concilio Aquilejensi Anemius repe-
 ritur, qui ejusdem cura paulo ante Epif-
 copus Sirmii, Illyrici Occidentalis Me- Sup. XVII.
 tropoli, electus fuerat. Deinde Con- S. 44.
 stantius Scissæ ex eadem Provincia, &
 Felix Jadrensis in ora Dalmatiæ. Ex
 Gallis delegati erant S. Justus Lugdu- Gesta n. 61.
 nensis, Constantius Arausiæ, Proculus 62.
 Massiliæ. Ex Alpibus, Theodorus Octo-
 durenensis in Vallesia, Dominus Gratiano-
 politanus, & Amantius Nicenus. S. Ju-
 stus

Sæculum IV. **A.C. 381.** Justus Lugdunensis idem esse creditur, ad quem Epistolæ duæ S. Ambrosii super aliquibus de Scriptura quæstionibus datæ sunt. S. Justus a Concilio reversus, relicta sua Ecclesia, in Ægypti deserta migravit, ubi aliquot annos transegit cum juvene Lectore, cui nomen Viator, &

Ep. 7. 8. vita qui virum S. illuc secutus fuerat. *Post apud Sur. 2.* eorum obitum amborum corpora Lugdunum 2da Sept. reventa sunt, qua die *Sept.*

Mart. Rom. Ecclesia adhuc dum S. Justi memoriam veneratur. Constantius Episcopus Araucanus pluribus aliis Conciliis interfuisse legitur, sicut etiam Proculus Massiliensis, cujus nomini S. Hieronymus sanctissimi & doctissimi Pontificis elogium addit,

Ep. 4. c. 10. Monachumque Rusticum hortatur, ut per ejus instructionem proficiat.

Episcopi Africae, ad Concilium Aquilejense delegati, erant Felix, & Numidius. Nemo a Papa missus deprehenditur, neque ex illa Italiae parte, quæ ei particulariter subjecta, id est, Romano Vicariatu. Ex reliquis Italiae partibus adfuerunt Eusebius Bononiensis, cujus zelum in informandis, & regendis Virginum Collegiis S. Ambrosius laudat. Limerinus Vercellensis, S. Eusebii Successor. Sabinus Placentinus, ad quem S. Ambrosius plures Epistolæ dedit. Abondantius Tridentinus, Philastrius Brixienis, sanctitate, & libro de Hæresibus edito celebris.

Martyr. 18.
Jul.

lebris. Maximus Emonensis in Istria. Sæculum IV.
 Bassianus Laudanus, S. Ambrosii amicus. *A C 381.*
 Heliodorus Altinensis, S. Hieronymi ami- *Martyr. 19.*
 citia notus. Eventius Ticinensis, seu *Jan. ep. 4.*
 Papiensis, etiam Juventius dictus. Hi *ad Felic. n. 1.*
 tres Sanctis annumerati sunt. Exsupe- *Hier. ep. 1. 2.*
 rantius Dertonensis, S. Eusebii Vercellen- *3. Martyr. 5.*
 sis Discipulus, & Confessor. Diogenes *Jul. Marty.*
 Genuensis. Alii quoque nominantur, *8. Febr. Hier.*
 quorum Sedes reticetur, atque Episcopi
 titulus omittitur. Legitur etiam Nomen
 Chromatii Presbyteri, S. Hieronymo a-
 micitia juncti, & postea Episcopi Aquile-
 jensis. Hæc sunt nomina eorum, qui
 huic Concilio interfuere, ferme omnes ab
 Ecclesia inter Sanctos relati. Ex parte *Ambr. ep. 10.*
 Arianorum plures non adfuere, quam *n. 2.*
 Palladius, & Secundianus Episcopi, &
 Presbyter, cui nomen Attalus, Discipu-
 lus Valentis Petavii in Illyrico Episcopi;
 hic Valens tunc Mediolani latebat. *Synodica.*
 Prima die Sept. Episcopi in Ecclesia Aquile-
 jensi convenerunt, urgentibus maxime
 Arianis, qui statutam horam prævene-
 rant. Ut ipse hujus quæstionis fons re- *Sup. L. X.*
 peteretur, iussa est prælegi epistola Aarii *§. 36.*
 ad S. Alexandrum Alexandrinum data,
 & Catholici instabant, ut Arianis blasphemias
 in ea prolatas damnarent, quod ipsi
 pertinaciter facere detrectabant, quam-
 vis nihilominus Arianos se esse negarent.
 Postquam diu inutiliter disputatum, sta-

Sæculum IV. tuerunt, ut Ariani in forma iudicii con-
 A. C. 381. demnari possent, acta esse scribenda, jus-
 seruntque, omnia, quæ dicebantur, notis
 consignari. Horum actorum initium ita
 habet.

§. XI.

Acta Concilii Aquilejensis.

*Syagrion, & Eucherio Consulibus, tertio
 Nonas Septembris, id est, tertia ejus-
 dem mensis, anno 381. in Ecclesia seden-
 tibus Episcopis, nempe Valeriano, Am-
 brosio, Eusebio, & aliis, qui nominati fue-
 re, Ambrosius dixit: Diu jam sine officio
 disputavimus, quia vero Palladius, & Se-
 cundianus aures nostras tot blasphemis
 torquent, ut posteris fidem facturi non se-
 mus, & ne fraudibus locus sit, eaque popu-
 lum, quæ affirmarunt, negent, quan-
 vis tot Episcoporum testimonium omni
 exceptione majus sit, nihilominus optimum
 factu visum, si dicta omnia in acta refer-
 rentur. Edicite igitur, sancti Episcopi,
 an id vobis placeat? omnes Episcopi di-
 xerunt: Placet! Tum S. Ambrosius Dia-
 conum, cui nomen Sabinianus, Impera-
 toris Epistolam ad convocandum Conci-
 lium legere iussit, & S. Ambrosius dixit:
 Audistis Imperatoris mandata. Noluit
 Episcoporum Auctoritati detrabere, quos
 Scripturarum Interpretes, & in hac cau-
 sa arbitros agnoscit. Cum igitur Syno-
 daliter*